ANUL VII. No. 1946 — EDITIA A TREIA — DUMINECĂ 14 AUGUST 1894

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
ȘI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN București LA CASA ADMINISTRAȚIEI
DIN Județe și Streinătate PRIN MANDATE POSTALE
UN AN IN ȚARĂ 30 LEI; IN STREINĂTATE 50 LEI
ȘASE LUNI .. 15 » » 25 »
TREI LUNI .. 8 » » 13 »

Un numer în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevěrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN București și județe SE PRIMESC numaĭ la Administrație
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAȚIE ȘI la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERȚIILE ȘI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEȘTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA
Kiosqul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

ARENDAȘĬ ȘI ȚĂRANĬ

De cînd am scris primul articol, în care am arătat că arendașii n'aŭ dreptate să ceară intervenția Statuluĭ spre a li se scădea arenzile, am primit la redacție o sumă de scrisorĭ de felicitărĭ pentru modul cum am protestat în potriva pretențiilor arendășeștĭ. Asta dovedește că cititoriĭ aŭ înțeles perfect cum am pus noĭ chestiunea.

Dacă însă cititoriĭ, carĭ n'aŭ pretenția de a fi apostoliĭ luminătorĭ aĭ poporuluĭ, aŭ priceput ușor, — trebue să ne plîngem că ziariștiĭ, iubițiĭ noștri confrațĭ, aŭ cam pătimit un chix cu inteligența. Uniĭ aŭ strigat că noĭ *apărăm* pe arendașĭ, alțiĭ ne-aŭ spus că ne-am dat coatele cu mariĭ proprietarĭ și că, decĭ, sîntem niște falșĭ democrațĭ.

De unde să vie oare zăpăceala asta? Să fie gazetariĭ noștri așa de «sempli», în cît să nu înțeleagă ce citesc? Să fie eĭ de o ast-fel de rea-credință, în cît să falsifice cu intenție tot ce-am spus noĭ?

Un fel de generozitate ne împinge să afirmăm că nu-ĭ nicĭ una nicĭ alta.

Se 'ntîmplă însă alt-ceva. Gazetariĭ, pricĭișițĭ de căldură și de secetă din capu-ĭ, nu maĭ e în stare să citească măcar un articol întreg. Își aruncă numaĭ ochiĭ pe el, — și apoĭ, ce-o vrea Dumnezeŭ: orĭ pricepe, orĭ nu, el toarnă un răspuns, precum ca să nu-ĭ lasă coloanele albe.

Firește nouă puțin ne pasă dacă bietul confrate e maĭ uscat decît pămîntul din Ialomița și dacă recolta-ĭ intelectuală a slăbit răŭ de tot. N'are decît să-șĭ aplice la cap cevá irigațiĭ și îngrășăminte artificială ca zarzavaturile din Elveția, — dacă Dumnezeŭ a fost nemilostiv cu dumnealuĭ.

Cu toate astea, trebuie să le lămurim un lucru.

Cînd noĭ ne-am declarat în potriva mișcăreĭ arendășeștĭ, am făcut-o tocmaĭ ca să fim consecințĭ cu un principiŭ democratic: nu admitem ca o castă, și încă o castă inutilă, să răstoarne toate legile și să aibă Statul la dispoziție. Așa am procedat și 'n alte 'mprejurărĭ de asemenea natură; dovadă greva ofițerilor de cavalerie.

Un ziar liberal, căruia nu-ĭ dă mîna nicĭ să apere nicĭ să atace pe arendașĭ, — din cauza drăguțelor de alegerĭ, care impun diplomație, — spunea într'o zi că noĭ ne batem joc de nefericirea acestora și că soarta arendașilor e strîns legată de a țăranilor.

O fi. Noĭ nu ne batem joc de arendașĭ, pur și simplu pentru că eĭ sînt maĭ mult de plîns. Niște exploatatorĭ nemiloșĭ, carĭ cheltuesc tot ce apucă, și carĭ anul acesta s'aŭ dus de rîpă tocmaĭ din pricină că n'aŭ strîns banĭ albĭ pentru zile negre, iar criza ĭ-a prins nepregătițĭ, — iată ce sînt maĭ toțĭ arendașiĭ.

Putem noĭ să-ĭ apărăm? Par'că nu. Iĭ socotim ca pe niște factorĭ inerențĭ uneĭ organizațiĭ sociale nedrepte și anarhice, — și trecem maĭ departe. Și 'n loc să rîdem de eĭ, luptăm să le suprimăm casta, cerînd ca Statul să dea moșiile luĭ în exploatarea comunelor de țăranĭ. Criza arendașilor ne face să rîdem numaĭ atîta, întru cît ea ne arată maĭ bine ce frumusețe de orînduire socială avem și cum se duce ea de rîpă cu instituțiile eĭ caraghioase.

Să ne dea însă voe organul Gorceacofilor de la Fialkowsky, să le spunem că nu vedem pentru ce soarta țăranilor ar fi așa de strîns legată de soarta arendașilor.

De cînd există arendașĭ și țăranĭ, aŭ fost, slavă Domnuluĭ, mulțĭ anĭ admirabilĭ. Pămîntul a produs bogățiĭ marĭ, exportul s'a ridicat strașnic, palatele și magaziile s'aŭ înmulțit, arendașiĭ venițĭ în țară ca negustorĭ de burețĭ aŭ ajuns milionarĭ, — s'a creat o clasă întreagă de micĭ Rotschilzĭ naționalĭ. Eĭ bine, cu toate astea n'am văzut cum «soarta» arendașilor, așa de bună la inimă, a semănat întru ceva cu haina „soarta" țăranuluĭ.

Bietul țăran a ajuns din ce în ce maĭ răŭ. Gospodăria luĭ ruinată, bordeiul bătut de nevoĭ, sărăcia rînjind de-asupra vieței luĭ ofilite, proletar cu picioarele goale, — iată ce-a ajuns țăranul! Pe el nu'l bătu nicĭ piatra, nicĭ seceta, nicĭ o urgie «a luĭ Dumnezeŭ»; dar l'a stîns și l'a prăpădit nemilostenia arendășască.

Lăsați-ne dar cu fabula mincinoasă, cum că dacă se 'ngrașă lupul, e berechet la stînă.

Anton Bacalbașa.

SATIRA ZILEI

DE ALEGERI

VI

Soluțiile mele

Eŭ sînt un biet copil aruncat printre străinĭ. N'am familie, nicĭ proprietate și nicĭ religie. Familia mea e partidul; proprietatea, o peniță și un toc, iar religia să scriŭ articole pe care oameniĭ deștepțĭ le cumpără și le admiră.

Caracteristica însă a copiluluĭ străin în țara luĭ este că mănîncă la birt. Copilul străin, orfan social, n'are nicĭ casă, nicĭ masă, nicĭ consoartă.

Acuma, să vă spun ce văd la birt în timpul perioadeĭ electorale.

Ei'te, fără să citesc vre-o gazetă, eŭ știŭ cînd se apropie alegerile?

O mulțime de oamenĭ așezațĭ, cu rostul și cu consoarta lor, vin să mănînce la circiumă cînd începe așa numita «campanie electorală». Și-ĭ cunoștĭ cale de o poștă că nu-s deprinșĭ să intre în localurĭ publice.

Iĭ vezĭ că intră cîte treĭ-patru odată, sfioșĭ, călcînd pe note, uitîndu-se în toate părțile, ca un om neobicĭnuit să intre în biserică.

Toată lumea-ĭ privește ca pe maĭmuțe și fie-care dă coate vecinuluĭ, șoptind:

— Ăștia sînt aghențĭ electoralĭ.

Necunoscuțiĭ se așază la masă, bat tare și comandă ghiveciŭ, varză cu carne, mițiĭ, — și maĭ ales vin.

Cînd vine talul la plată, se tocmesc, apoĭ iaŭ socoteala 'n buzunar și pleacă.

A doua zi eĭ se prezintă la primărie, la poliție orĭ la clubul liberal și cer să fie despăgubițĭ; pentru asta scot actele justificative, — socoteala taluluĭ.

Iar bietele autoritățĭ achită mereŭ la ghivecĭurĭ.

Numaĭ un lucru nu înțeleg eŭ: dacă-ĭ vorba că daraverile astea se petrec regulat la toate alegerile, pentru ce oare nu s'ar pune în bugetul comuneĭ și al poliției un capitol special pentru «cheltuelĭ electorale»?

In același timp, aceste autoritățĭ ar putea tipări niște bonurĭ, în schimbul cărora agențiĭ să obție mîncarea și băutura cuvenită. Ar fi o contabilitate maĭ ușoară și s'ar pierde maĭ puțină vreme.

Singurul defect ar fi, că Nea Iancu Brătescu ar bea toate bonurile într'o zi.

Dar asta nu face nimic. Par'că fără bonurĭ băuturica nu-ĭ *ad libitum*? Slavă Domnuluĭ, cînd e vorba ca să bea un agent, nu poțĭ să aplicĭ legea maximuluĭ. In asemenea materie, maximum nu există nicĭ odată.

Rigolo.

VICTORIE!

Spun uniĭ că noĭ glumim, cînd susținem că mișcarea electorală s'ar putea numi maĭ lesne «mișcarea circiumilor».

Sfătuim pe necredincioșĭ să circule prin Bucureștĭ, dacă vor să vadă halul în care se găsesc polițiștiĭ transformațĭ în agențĭ electoralĭ.

Deunăzĭ, inspectorul Lipati se găsea la Bălășanu într'o stare de beție nemaĭ'ntîlnită. Se adunase lumea și privea ca la urs. Lipati, care venise să se împace cu «circiumarul Bălășanu», — cum îĭ zice el, — zăcea pe un scaun fără să poată zice o vorbă.

— Să-l daŭ aracuiuĭ! zicea Bălășanu. Cine-l pune să intre 'n poliție, dacă nu-ĭ în stare să fie la băuturică?

* *

O altă mostră a văzut lumea erĭ seară. Inspectorul Crețu alăturĭ cu un bețiv de profesie, circula la șosea într'o birje, apelpisită. Amîndoĭ eraŭ garnisițĭ în așa hal, în cît rîdeaŭ și gardiștiĭ.

Pe la 9 seara, tot nu isprăviseră, ba treceaŭ pe calea Victorieĭ, de-ĭ arăta lumea cu degetul.

Succesul guvernuluĭ e asigurat!

V. A. N.

CÎINII ȘI ALEGERILE

Dăunăzĭ corespondentul nostru din Focșanĭ ne scria că de cît-va timp nu maĭ e chip să umblĭ pe stradele aceluĭ oraș de mulțimea cîinilor. Cu cîte-va zile înainte acelaș fenomen se observase la Galațĭ, iar azĭ *Paloda* din Bîrlad scrie și ea în stilul eĭ pitoresc că: «de la o vreme încoace și acel oraș *a progresat în înmulțirea cîinilor*».

Ce să fie? Nimic maĭ simplu. Vor fi auzit și eĭ că e vorba să se dea în curînd o mare luptă pentru oase de roș, și fac și dînșiĭ ca istoricele taberĭ vrăjmașe; «mîrîe și rînjesc de la distanță, amenințînd printre dințĭ», cum zice tot *Paloda*.

R.

URMAREA FALIMENTELOR

Falimentul arendașilor continuă.

Casieria generală din Brăila a maĭ sechestrat averile unuĭ noŭ număr de arendașĭ, carĭ datorează statuluĭ o sumă de 105,637 leĭ 37 banĭ.

Arendașiĭ carĭ datoresc sume maĭ marĭ sînt D-niĭ Dumitru Ionescu, cu 44,180 leĭ, Costache Stănescu, cu 13,410 leĭ, etc.

POSTA SI TELEGRAFUL

Desvoltarea poștelor și telegrafelor. — Mișcarea trimestrială. — Expediția. — Sos'rea. — Concluzie.

Desvoltarea poștelor și telegrafelor

Este incontestabil, că între toate instituțiunile țăriĭ nicĭ una n'a luat în timpiĭ din urmă un avînt așa de mare ca poșta și telegraful.

Și cu toate acestea nimic nu s'a făcut pentru reorganizarea acesteĭ instituțiunĭ; toate încercările unor directorĭ generalĭ aĭ poștelor de a îmbunătăți serviciele de expediare și poșta rurală, aŭ rămas infructuoase.

Aceeași neglijență, aceiași nesiguranță în expedierea telegramelor, a scrisorilor, a ziarelor și imprimatelor domnește și acum ca înainte cu două-zecĭ de anĭ. Poșta rurală, în special, este foarte defectuos organizată și nu prezintă publiculuĭ absolut nicĭ o încredere.

Cauza acestor rele este, că personalul inferior al poștelor și telegrafelor este foarte mic și în consecință prea mult încărcat cu muncă. Deși veniturile poștelor și telegrafelor cresc din an în an, totuși nimenĭ nu se gîndește să înmulțească personalul inferior și să-ĭ îmbunătățească soarta. In schimb însă se creiază mereŭ funcțiunĭ înalte retribuite cu sume enorme, care, în definitiv, sînt cu desăvîrșire inutile.

Mișcarea trimestrială

Și este o mare greșeală aceasta, maĭ ales acum cînd liniile telegrafice se înmulțesc, cînd se instalează liniĭ telefonice în toate direcțiunile țăriĭ.

Publicul, în schimbul sumelor enorme, pe care le dă statuluĭ, poate să pretindă reorganizarea aceste instituțiunĭ și în special a poșteĭ rurale.

Mișcarea trimestruluĭ I, adică în lunile Aprilie, Maiŭ și Iunie, ne dă un tabloŭ exact de desvoltarea pe care a luat'o poșta și telegraful. Ba pînă la un punct ea ne indică oareșĭ-cum și starea culturală a țăreĭ.

Sosire

Iacă tabloul de sosire al biurouluĭ central din capitală, pe lunile Aprilie, Maiŭ și Iunie:

Scrisorĭ	1.405.050
Hîrtiĭ de afacerĭ	21.105
Cărțĭ poștale	611.615
Telegrame	77.891
Mandate poștale	43.010
(în valoara de 3.703.523 leĭ 76 banĭ).	
Scrisorĭ de valoare . . .	18.594
(în valoare de 98.715.314 leĭ 25 banĭ).	
Ziare sosite	436.907
Cărțĭ sosite	358.913

Expediția

Tabloul expedițieĭ biurouluĭ central pe aceleașĭ lunĭ este următorul:

Scrisorĭ	925.917
Hîrtiĭ de afacerĭ .	4,814
Cărțĭ poștale . .	290,660
Telegrame . . .	48,421
Mandate poștale .	16,204 în valoare de . . . . 1,548,090 leĭ 35 b.
Scrisorĭ de valoare	14,064 în valoare de . . . . 65,914,216 leĭ, 25 b.
Ziare expediate . .	1,490,405
Cărțĭ expediate . .	93,614

Concluzie

Din aceste două tablourĭ se poate convinge orĭ și cine de mișcarea enormă a poșteĭ și a telegrafuluĭ. Și cu toate acestea, instituția a rămas înapoĭ, negîndindu-se nimenĭ la interesele publiculuĭ și cu atît maĭ puțin la desvoltarea poșteĭ rurale.

Inf.

A se vedea ULTIME TELEGRAME în pagina a III-a

SANATORII

Cuvîntul e puțin cunoscut în țară la noĭ, dar importanța luĭ e mare.

Noĭ am înscris în programul nostru comunal înființarea de *Sanatorii* pentru copiiĭ bolnavĭ, și de-aceea trebue să explicăm puțin ce înțelegem noĭ prin *sanatorii*.

Aproape nicĭ o țară din Europa n'are un număr de naștere maĭ mare ca țara noastră, în schimb însă mortalitatea e îngrozitoare.

Mortalitatea e maĭ cu seamă mare la copiĭ.

Germania, Italia, Belgia și alte țărĭ, își îndoesc populația în treĭ-zecĭ de anĭ; la noĭ, trebuesc sute de anĭ pentru ca populația actuală să se îndoiască.

In lupta pentru existență dintre popoare, în lupta economică și politică, faptul acesta e dezastruos pentru noĭ.

Franța singură ne face concurență în privința asta. Dar acolo pricina e numărul prea mic al nașterilor, la noĭ e numărul prea mare al morților.

Și e natural să fie așa. Nicĭ în Africa nu se dă o îngrijire maĭ proastă copiilor, de cum se dă la noĭ.

Lipsă de hrană, de haine, de aer, de medicĭ, de cele maĭ elementare îngrijirĭ, fac din copiiĭ de la noĭ o pradă ușoară pentru bolĭ și pentru moarte.

Ceĭ carĭ, prin o constituție puternică, aŭ reușit să scape de moarte, rămîn din pricina frigurilor palustre și alte bolĭ, anemicĭ și pipernicițĭ.

Am asistat adesea la eșirea copiilor din școală, la noĭ și în alte țărĭ. Ce mare deosebire între copiiĭ din Franța, de pildă, și între ceĭ de la noĭ!

Ceĭ d'întîĭ sînt, în mare parte, viguroșĭ și veselĭ; aĭ noștri sînt palizĭ și pipernicițĭ.

Sanatoriile cerute de noĭ, ar avea de scop să redea sănătatea copiilor săracĭ, perdută din pricina mizerieĭ și a boalelor.

Comunele ar trebui să destîneze anual o sumă de banĭ pentru a se trimite la țară, prin stațiunele balneare și la malul măreĭ, pe toțĭ copiiĭ bolnavĭ saŭ predispușĭ la boale cronice.

Această reformă a fost realizată pe o scară mare în Belgia; acum ea se pune în aplicare în Franța și Elveția.

Și la noĭ, după cîte am aflat, Eforia spitalelor civile vrea să înființeze, pe malul măreĭ în Dobrogea, un sanatorium pentru copiĭ.

Dacă primăriile s'ar asocia la această frumoasă pildă, sîntem sigurĭ că statul și chiar particulariĭ, se vor grăbi să le vie în ajutor.

Mame care vă uitațĭ cu inima sfîșiată de durere la copiiĭ voștri istovițĭ înainte de vreme, la voĭ ne adresăm de data asta și vă atragem luărea aminte, că de la voĭ depinde în mare parte ca aceĭ carĭ vin să ceară voturile bărbaților voștri, să fie obligațĭ să admită acest punct în programul lor comunal: *înființarea de sanatorii pentru copiiĭ bolnavĭ, de către toate orașele din țară.*

I. Theodorescu.

ȘAH LA REGE!

E lucru hotărît că Regele nu se va întoarce în țară de cît după alegerile comunale.

Pretextul pe care îl invoacă onorabilul, este că se întoarce cu Regina și nu vrea s'o facă să asiste la scandalurĭ.

De fapt însă, grațiosul Suveran ține să scape de încurcăturĭ și de protestărĭ, lăsînd totul pe seama luĭ Lașcar Catargiu.

Am putea, decĭ, să știm de maĭ înainte ce soiŭ de luptă electorală o să fie asta.

In același timp însă, opoziția o să înceapă fără îndoială o campanie în potriva Regeluĭ, care lasă țara pe mîna luĭ Foloștină, tocmaĭ în mijlocul uneĭ lupte electorale.

Plecarea Regeluĭ e sănătoasă, dar cam rușinoasă.

Știetot.

EFECTUL CEORBELOR

Sărate aŭ fost, nu-ĭ vorbă, *ceorbele* luĭ Cosma, și deși confratele *Ago* de la *Romînul* a rămas și după consumarea lor tot atît de nesărate ca și maĭ nainte, totuși ele aŭ avut un efect: o vajnică sete, din care a ieșit iar — un aticol pentru gazetă.

De la Cosma, *Ago* s'a dus la Nea Ilie, unde a băut o țuică, un pelinaș, un mișmaș, iar un pelinaș, apoĭ cîte-va *păhărute*. De aci la Ghiță Urinoiŭ (de, după atîtea mișmaș) — alt mișmaș. «*Ce să vedeți însă*», pe drum *Ago* maĭ găsește o circiumă deschisă, și «*spre a-șĭ potoli setea*» intră și aci. Alt mișmaș. Și tot așa pînă «n'a maĭ găsit nicĭ o circiumă deschisă».

Acasă, *Ago* să pune să toarne mișmașurile pe hîrtie, pentru gazetă. *Ce să vedeți însă?* Din atîta mișmaș ies două coloane de apă goală...

Și zice că 'l'a costat *subiectul* 1 leŭ și 75 de banĭ. E cazul de a se răspunde: ieftin, da' nu face.

Cr.

PENTRU POSTERITATE

Precum ca să se știe adică, cum în veacul nostru nu numaĭ cîrnațiĭ, dar uneorĭ numaĭ și surîsul unuĭ cîrnățar putea să fie ucigător.

Citim într'o gazetă din Capitală:

D-ra Emma Albrizi, simpatica italiană, *cu contingentul eĭ de spectatorĭ, face deliciile sereĭ*; ea are o dicțiune fină, un organ plăcut și *un surîs cum n'a maĭ avut Pațac* pînă acum. Cine nu crede n'are de cît să se ducă s'o vadă; *e probabil chiar ca să remînă acolo.*

Cu alte cuvinte: tinere, ferește-te de surîsul luĭ Pațac, că te lasă lat pe loc.

Rad.

CATARGIU, RAVACHOL & COMP.

Am spus în unul din numerile trecute că primarul comuneĭ Poiana, jud. Dolj, după ce comisese o sumă de escrocherĭĭ, de furturĭ din baniĭ statuluĭ și alte fapte de natura asta, a fost ridicat din funcția ce ocupa, în urma uneĭ anchete făcute de D. judecător al ocoluluĭ Calafat.

Insă, fiind grave bănuelĭ că primarul avusese de complicĭ pe maĭ mulțĭ consilierĭ comunalĭ, ministrul de interne trimete prefectuluĭ de Dolj o adresă prin care i se făcea cunoscut că se disolvă consiliul comunal din Poiana.

Pînă aicĭ, nu-ĭ nimic de zis. De aicĭ încolo începe anarhia cea maĭ destrăbălată care se poate închipui.

Sub-prefectul Băicoianu refuză să dea curs disolvăreĭ consiliuluĭ comunar, iar primarul care fusese dat afară pentru hoțiĭ și escrocherĭĭ, e numit casier comunal!

Și sînt aproape două lunĭ de cînd durează călcarea asta de lege, iar ministrul tace, nicĭ nu vrea să ia în considerație repetitele reclamațiĭ ale locuitorilor din Poiana.

Multora li se va fi părut că eram foarte paradoxalĭ cînd afirmam maĭ dăună-zĭ că, în țara romînească, oameniĭ legalĭ sînt în afară de guvern, iar anarhiștiĭ la putere.

Cele petrecute cu sub-prefectul Băicoianu și cu primarul din Poiana, sînt exemple strălucite de propagandă prin *fapt* pentru răsturnarea legilor, propagandă pe care o face aproape zilnic guvernul și subalterniĭ săĭ.

Sîntem dar nevoițĭ să cerem intervenția cetățenilor pentru a face ca legile și bunele moravurĭ să fie respectate de guvern.

Lynx.

DIN SERBIA

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

Belgrad, 10 August.

Nesiguranţă

Primejdia de criză ministerială ar fi ca şi trecută, în urma rupturei dintre miniştriĭ liberalĭ şi partidul lor, fapt prin care s'a accentuat caracterul *personal* al guvernuluĭ actual al regeluĭ Alexandru. Totuşĭ, în urma intrăriĭ în vigoare a vecheĭ constituţiĭ de la 1869 nicĭ o siguranţă nu maĭ poate fi în privinţa stabilităţiĭ unuĭ minister. Nu maĭ există, în adevăr, nicĭ o busolă după care să poată cine-va judeca situaţia; totul depinde azĭ în Serbia de la voinţa, şi dacă e vorba chiar de la capriciul curţiĭ.

Brigandagiul

Această nesiguranţă are multe urmărĭ rele.

Ast-fel, ea contribue indirect şi la lipsa de energie a poliţieĭ, care a avut drept urmare, în anul acesta, o înflorire extraordinară a brigandagiuluĭ în provincie.

Nicĭ odată poate satele sîrbeştĭ n'aŭ fost atît de infectate de bande ca în vara aceasta. Maĭ multĭ bandiţĭ, carĭ fuseseră condamnaţĭ la cîte 15 şi 20 de anĭ închisoare, aŭ scăpat, de odată cu venirea primăvereĭ, în chip inexplicabil de prin închisorĭ şi aŭ reînceput o viaţă de tîlhăriĭ şi de crime care ţin în continuă teroare satelor.

Abia trec 2-3 zile ca să nu se întîmple o tîlhărie, — în vreme ce poliţia stă aproape inactivă, căcĭ funcţionariĭ eĭ, avînd a se teme în fie-care moment de schimbărĭ ministeriale, de la care depinde şi soarta lor, aŭ destul de lucru cu grijile ce le fac nesiguranţa proprieĭ lor existenţe.

Pe de altă parte, tîlhariĭ scăpînd prea uşor de prin temniţe (sînt multĭ carĭ aŭ fugit de cîte 2 şi 3 orĭ), nimenĭ dintre ţăranĭ nu maĭ cutează să-ĭ denunţe, de frica răzbunăreĭ, — ast-fel că poliţia rămîne cu desăvîrşire neputincioasă faţă de bandiţĭ.

Stagnarea economică

Nesiguranţa situaţieĭ pulitice are apoĭ o influenţă dezastruoasă şi asupra afacerilor. Comerţul se află de cît-va timp într'o mare stagnaţie, de asemenea nicĭ industria nu maĭ progresează aproape de loc, şi abia dacă s'aŭ făcut în tot anul două saŭ treĭ încercărĭ de a se întemeia întreprinderĭ industriale maĭ serioase.

Situaţia bugetară

Numaĭ în ministerul de finanţe se observă o activitate maĭ mare de cît în trecut, şi mulţămită acesteĭ activităţĭ se observă o regularitate maĭ mare în strîngerea impozitelor de cît sub guvernele trucute, care aveaŭ obiceiul de a păsui maĭ mult pe uniĭ contribuabilĭ.

Incasările pe luna Iulie acest an, s'aŭ urcat la 2.400.000 de leĭ, faţă de 2.200.000 în aceiaşĭ lună din anul trecut.

In schimb, dările indirecte, afară de monopolurĭ, aŭ produs maĭ puţin în anul acesta.

D.

DIN PLOEŞTI

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

Un escroc. -- Identitatea morţilor.-- Două măsurĭ.--O nenorocire la C. F. R.

Un escroc

Alaltă-erĭ, Miercurĭ, s'a judecat procesul falituluĭ Nae Crăcea, cel care a inaugurat cu atîta succes seria falimentelor din oraşul nostru. Iată chipul cum opera onorabilul:

Ciţĭ cunoscuţĭ a avut în oraş, pe toţĭ i-a pus să-ĭ gireze poliţe prin care el ridica banĭ de pe la diferite societăţĭ, aşa că avea vre-o cincĭ-zecĭ de creditorĭ. Uniĭ dintre aceştia, carĭ aŭ fost pîrliţĭ maĭ bine, aŭ fost şi eĭ tîrîţĭ la faliment din cauza acestuĭ escroc; ast-fel rachierul Nae Popescu care girase pentru vre-o 20,000 leĭ şi Ioan Petrescu (Curçan), aŭ fost declaraţĭ falıţĭ.

La proces, ministerul public, reprezintat prin D. prim-procuror Mladoveanu, a învinuit pe Crăcea de bancrută frauduloasă; tribunalul însă a considerat-o ca bancrută simplă şi a condamnat pe Crăcea, care a fost apărat de D. advocat Nae Popescu, la un an şi jumătate.

Din partea creditorilor a pledat D. Gheorghe Dobrescu.

Identitatea morţilor

D. Cristu Cantili, membru în comisiunea interimară, îndeplineşte funcţia de ofiţer al stăreĭ civile. In această calitate D-sa nu voeşte să elibereze bilete de înmormîntare pînă ce nu i-se prezintă biletul de identitate al mortuluĭ.

Am dori să ştim la ce serveşte să maĭ cerĭ unuĭ mort bilet de identitate?

Două măsurĭ

Un oare-care domn Zaharian, funcţionar la consiliul judeţean, a fost dovedit că a comis un falş în acte publice, în complicitate cu primarul din comuna Cioraniĭ de sus. Primarul a fost depus de vre-o săptămînă, Zaharian însă se plimbă liber, nesupărat de nimenĭ.

Se va face oare cu dînsul ceea ce s'a făcut şi cu funcţionarul abuziv Penescu, care a fost lăsat liber pentru meritele electorale ce întruneşte?

O nenorocire

Erĭ pe la orele 12 jum. un mecanic de la un tren de marfă, Marinescu, cînd era să treacă pe podul de peste Teleajen, observînd poate că maşina merge răŭ, a scos capul să se uite înainte şi a fost lovit foarte răŭ de garnitura poduluĭ. A fost transportat într'o stare deplorabilă la spital.

Ploeştean.

Fr. C. de WICKEDE

ÎN PRIMEJDIE

(*Schiţă din războiul secesiuneĭ în America*)

(Fine)

Ca un sol al ceruluĭ i se păru bătrînul sclav, care-ĭ venea tocmaĭ în momentul celeĭ maĭ marĭ nevoĭ. Ea şi cu bărbatu-săŭ îl ajutaseră cu cîte-va lunĭ maĭ înainte într'un caz de boală. Acuma el voia să ajute cît putea. Intr'însul care nu uitase micul lor act de iubirea aproapeluĭ, într'însul ea putea să aibă încredere. Ea-l chemă în casă şi-ĭ spuse totul.

— Dac'o da D-zeŭ, Missus, îl vom scăpa. Eŭ cunosc peştera şi trec de multe orĭ pe dinaintea eĭ. El îşĭ va avea în curînd dejunul, zise bătrînul negru. Fiĭ liniştită, bătrînul Sam vă va aduce destul de mîncare.

— Dar cîiniĭ, Sam — grozaviĭ cîinĭ aĭ plantatorilor? gemu tînăra femee.

— Şi ăstora le vin eŭ de hac; nu m'ar goni eĭ întîia oară şi am un mijloc bun împotriva muşcătureĭ lor.

Şi trăgînd o înjurătură ţeapînă întreguluĭ neam cîinesc, el plecă.

Multe zile îşĭ ţinu el făgăduinţa şi-ĭ îngriji cu tot felul de lucrurĭ de hrană, parte peşte şi vînat şi cîte o dată ceva făină orĭ o pîine era hrana pe care el i-o aducea eĭ şi Lilly; aştepta cu nerăbdare ceasul în care obicînuia el să vie, pentru că el îĭ aducea tot-d'a-una veştĭ de la bărbatu-săŭ. Insă starea asta a lucrurilor nu putea dura o vecĭnicie. Fără ca ea s'o simtă, toate mişcările sale eraŭ spionate şi spioniĭ isteţĭ băgară curînd de seamă că între bătrînul negru şi între fugarul pe care-l căutaŭ exista o legătură de aproape. In chipul cel maĭ viclean izbutiră să orbească pe bătrîn pînă cînd cîinele sîngeros, cu mirosul fin, găsi urma. Toată speranţa părea a dispare de o dată.

— Pentru D-zeŭ, Sam, ce s'a întîmplat? strigă femeea îngălbenind, cînd negrul întră pe jumătate leşinat de pierderea de sînge în casa eĭ, într'o după ameazĭ.

— Intîmplat, missus? Cîinele, cîinele!

— Care cîine, vorbeşte curînd! — Doamne, aŭ descoperit pe bărbatu-meŭ?

— Incă nu, missus, de astă-dată bătrînul Sam a păcălit pe mişelul de alb. Şi un rînjet goni pentru moment semnele durereĭ de pe faţa luĭ.

— Sam, eştĭ rănit — rănit greŭ!

— Da, missus, niţel, cîinele m'a cam tăvălit pe jos; dar slavă luĭ D-zeŭ, massa e sigur şi cîinele e la dracu.

Hainele pline de sînge, rupte, făşiile de carne atîrnate arătaŭ prea lămurit ce luptă grea susţinuse el cu fiara sălbatică.

Pe cînd mergea la ceasul obicinuit ca să ducă hrana omuluĭ urmărit, el anzise de o dată în urma sa lătratul furios al groazniccertuluĭ cîine. Să tragă cu puşca nu trebuia, pentru că s'ar fi dat de gol. Dar credincios pînă la sfîrşit, el era hotărît să-şĭ pue propria viaţă în primejdie, dacă va fi nevoe. Cu cuţitul în mînă, el îşĭ aşteptă duşmanul, care în clipa următoare îl şi înhăţase. Lupta fu scurtă, dar desperată; Sam remase învingător. Cînd urmăritoriĭ ajunseră la locul unde el înjunghiase cîinele şi-l aruncase în prăpastie, toate urmele eraŭ şterse şi Sam departe, pe drum către locuinţa Lillyeĭ.

— Dar bărbatul meŭ—nenorocitul meŭ Lewis? întrebă femeea legîndu-ĭ rănile.

— El e sigur încă o bucată de vreme, dar va trebui să profite de cel dîntîiŭ prilej ce-ĭ se va ivi pentru a fugi. Acuma, de o cam dată, trebue ca micuţul, Robert, să ducă luĭ tată-săŭ mîncarea, alt-fel, sîntem pĭerduţĭ, cu toţiĭ. Drumul ce ştie el.

Gîndul de a expune primejdieĭ de a cădea în mîĭnele duşmanilor pe singura fiinţă iubită, era prea grozav pentru ca ea să se poată hotărî îndată să-l aducă la îndeplinire. Dar n'avea de cît să aleagă: orĭ să-şĭ expue copilul primejdieĭ, orĭ să lase pe bărbatu-săŭ să moară de foame. Ea singură nu trebuia să se ducă.

Cu ce bătae de inimă lăsă ea a doua zi dimineaţa pe copil să pornească! De cîte orĭ şi cît de limpede îĭ repetă ea cum să se poarte! Cu o rugăciune pentru siguranţa luĭ, ea-l văzu apucînd drumul pădureĭ — poate pentru a nu se maĭ întoarce nicĭ o dată la dînsa! Gîndul acesta grozav era nesuferit şi ea merse cu luare aminte pe urmele luĭ.

Băeţelul păşia sigur prin pădure; la deal gîfîia sub greutatea sarcineĭ pe care o ducea. Se apropia deja de ascunzătoare şi inima mameĭ îngrijate era înviorată de speranţă. Cînd se coborî în vale, ea-l pierdu din vedere şi cînd îl văzu iar, era în mîna unuĭ soldat brutal, care jurase răzbunare tătăluĭ, cînd nu-l găsise acasă după fuga acestuia.

Copilul, uitînd primejdia, striga:—Tată, tată! cum era învăţat, cînd avea nevoe de ajutor. Sîngele îngheţă în vinele mameĭ sale şi ea trebui să se stăpînească din răsputerĭ ca să nu dea fuga înainteĭ. De sigur însă, soldatul nu putea face nicĭ un răŭ copiluluĭ acestuia atît de tînăr şi de inofensiv. Fie-care cuvînt, pe care-l vorbea soldatul, ajungea pînă la urechea eĭ şi ghemuindu-se pe pămînt, ea asculta.

— A ha, mititelule, te-am prins în sfîrşit? Gîndeam eŭ că, dacă pîndesc pe vulpea cea mică, aflu unde-ĭ vizuina celeĭ marĭ. O să-mĭ plătească el osteneala pe care mĭ-a pricinuit-o.

— Tată, tată! — răsună iar strigătul din pieptul mic înspăimîntat al copiluluĭ; însă faţa respingătoare a rebeluluĭ avea un zîmbet vesel cînd se gîndea cît de uşor îĭ va fi acuma ca să afle ascunzătoarea fugaruluĭ.

— N'aĭ nevoe să-l chemĭ, haide, du-mă la dînsul.

— Nu vreaŭ, pentru că tu-l omorĭ! Şi lacrimile curseră din belşug peste obrajiĭ roşiţĭ.

— Vino, nu-ţĭ fac nicĭ un răŭ. Uite, îţĭ daŭ asta, dacă mă ducĭ la dînsul. Şi-ĭ arătă cîte-va monede de aramă.

— Mama mĭ-a poruncit să nu spun nimănuĭ unde se află tata şi eŭ nu-ţĭ arăt drumul. Mama zice că voĭ sînteţĭ oamenĭ răĭ.

— O ho! yankeiĭ ăştia învaţă să cîrîe de micĭ—asta zace în laptele mameĭ la dînşiĭ. Vreĭ să-mĭ spuĭ îndată?

Copilul însă rămase statornic — nicĭ o ademenire, nicĭ o ameninţare nu-l putură face să dea de gol pe tată-săŭ. Pierzîndu-şĭ răbdarea, soldatul se jură că-l spînzură de cel d'întîiŭ copac ca să vadă «dacă asta nu va scoate la iveală pe vulpoiul cel bătrîn».

— Te rog, te rog lasă-mă să fug, nu mă spînzura, se ruga copilul cînd simţi frînghia pe după gît.—Tată! mamă! Dar strigătul săŭ de groază nu ajungea pînă la urechile tătăluĭ săŭ ascuns şi lipsită de puterĭ, cu ochiĭ holbaţĭ şi trupul moale mama stătea îngenunchiată, încremenită de priveliştea ce avea înaintea ochilor, ca pasărea fascinată de şarpe. De ar fi putut să-şĭ scape copilul ridicînd numaĭ un deget, încă n'ar fi fost în stare s'o facă.

— Zăŭ, băete, te spînzur dacă nu spuĭ!—Nu urmă nicĭ un răspuns şi privirea rugătoare nu mişcă inima de piatră a omuluĭ.

— Auzĭ tu, băete? Te întreb acum pentru cea din urmă oară. Şi aruncînd un capăt al frînghieĭ peste o creangă şi întinzînd'o vorbi ca pentru sine:

— E răŭ, nu e vorba, să morĭ aşa de tînăr!—ca şi cînd un avînt de milă ar fi voit să-l oprească.

— Dar, de! ca mîine creşte mare şi ni se face duşman!

Şi trase de frînghie şi trupuşorul cel mic începu să se zbată în văzduh.

Cu mîna puternică el ţinu de frînghie şi curînd ar fi coborît un cadavru—pentru că frînghia trebuia s'o păstreze, fără dînsa nu se mişca. De o dată ceva foşni îndărătul săŭ şi sigură zbură securea grea a bătrînuluĭ Sam în ţeasta călăuluĭ şi iute laţul fu scos din gîtul copiluluĭ.

Isbutiră să'l readucă în fire şi sub îngrijirea mameĭ iubitoare el se îndreptă curînd, de şi săptămînĭ întregĭ îĭ rămaseră urmele brutalităţeĭ ce îndurase.

Prin hrana bună ce i se aducea mereŭ şi Lewis Phinney ajunse curînd în stare de a îndura greutăţile uneĭ fugĭ de noapte.

Dar astăzĭ încă, după ce pacea a luat locul grozăviilor rezboiuluĭ, el se înfioră la istorisirea acesteĭ întîmplărĭ. Liniştit şi mulţămit, el şade acuma cu soţia-ĭ credincioasă şi cu viteazul băiat acasă şi fericit, priveşte de lîngă sobă bătrînul Sam, fumîndu-şĭ pipa, la familia care-ĭ datoreşte luĭ scăparea.

Trad. de **I. H.**

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul Meteorologic

Bucureştĭ 23 August, 12 ore ziua.

Inălţimea barometrică la 0°	759.7
Temperatura aeruluĭ	28°.6
Ventul calm	
Starea Ceruluĭ senin	
Temper. maximă de erĭ	20°
» minimă de astă-zĭ	13°
Temperatura la noĭ a variat între	31° şi 8°

Erĭ şi astă-zĭ timp frumos. Barometru a crescut în timpul nopţeĭ, astăzĭ scade încet.

DIN FOCŞANI

Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

Călcarea officiuluĭ telegrafic de substitutul Bogdănescu

Acum vre-o 8—9 zile D. substitut Bogdănescu trimete pe un gardist cu o notă la oficiŭ. Amploiatul de serviciŭ îĭ spune că nu poate primi nota, nefiind pusă pecetia şi numărul.

Gardistul se duce înapoĭ, apoĭ D. substitut îl trimite a doua oară, dar i s'a repetat iar cele de maĭ sus. Atuncĭ substitutul Bogdănescu se duce el singur la oficiul telegrafic c'o falcă în cer şi una 'n pămînt.

Intră în camera telegrafuluĭ, fără a se recomanda cine e, apostrofează pe amptăiat îl ameninţă bătînd cu piciorul în pămînt să-ĭ primească nota, că i-o va face el... pînă dimineaţa va fi destituit.

Bine 'nţeles că direcţia oficiuluĭ telegrafic a făcut un raport către direcţia generală a telegrafelor şi poştelor în această privinţă, iar direcţia a făcut cunoscut ministeruluĭ de justiţie faptul. D. procuror Bibescu a fost însărcinat cu anchitarea cazuluĭ. Resultatul a fost nul, numaĭ cîte-va observaţiĭ făcute D-luĭ substitut, încolo alt nimic.

Dacă un simplu muritor s'ar fi purtat ca D. substitut, o păţea maĭ răŭ şi din partea amploiatuluĭ de serviciŭ şi din partea justiţieĭ.

Un tînăr prea cazon

Sub-locotenentul Hârjeŭ, din reg. 2 geniu, comite în regiment, cînd e de serviciŭ, fel de fel de barbariĭ. D-luĭ e noŭ venit în regiment şi voeşte chiar de la început să-şĭ arate arama.

Aducem faptul la cunoştinţa D-luĭ colonel Cica, pe care-l ştim om imparţial şi bun, rugîndu-l să pue la rezon pe tînărul ofiţer.

15,000 leĭ economie în 3 anĭ la Reg. 2 Geniu

După statistica unuĭ bucătar de la reg. 2 geniu, s'a aflat că un soldat nu mănîncă de cît 20 banĭ, iar ceĭ-l'alţĭ 20 banĭ cît i se maĭ cuvine, intră în fondul de economie al regimentuluĭ. Econonia asta se face dîndu-se soldatuluĭ în loc de 400 grame orez cît scrie regulamentul, numaĭ 200. Tot asemenea economie se face şi cu carnea.

Se zice că bucătarul regimentuluĭ, va maĭ fi ţinut treĭ lunĭ peste termenul de 3 anĭ care l'a împlinit, ca să maĭ aducă economie de vr'o cîte-va miĭ de leĭ cu ocasia manevrelor, şi apoĭ după manevre se va libera. Ce bucătar *economist* l'o maĭ moşteni nu se ştie, dar ar fi timpul să se pue o dată capăt economiilor de acest gen.

Empedocle.

INFORMAŢIUNI

Consiliul de miniştri este convocat pe Marţĭ.

Pe atuncĭ se vor întoarce în capitală D-niĭ miniştri P. P. Carp din Constanţa, Al. Lahovari de la moşia sa din Vlaşca, Take Ionescu de la Sinaia, Ghermani şi C. Olănescu.

D. Dimitrie Sturdza s'a întors cu acceleratul de Vîrciorova de azĭ în capitală.

Liberaliĭ din capitală sînt convocaţĭ pe Mercurĭ seara la o întrunire intimă în localul clubuluĭ liberal.

In această întrunire se va fixa ziua întruniriĭ publice şi lista liberală pentru alegerile comunale.

La ministerul instrucţieĭ aŭ sosit deja aproape 400 de cererĭ pentru 17 locurĭ vacante la azilul Elena Doamna.

Miercurĭ s'a vîndut la bursa de cereale din Budapesta o cantitate de 1,500 hectolitri de grîŭ romînesc, cu 6 florinĭ 80 creiţarĭ hectolitrul.

In cursul acesteĭ lunĭ se vor începe lucrările de regulare a Sireteluĭ, pe la Tecucĭ şi Mărăşeştĭ.

Deocamdată se vor face lucrările necesare pentru a preveni o eventuală inundaţie. In cursul anuluĭ viitor se vor face lucrările cele marĭ.

Principele Arsenie Caragheorghevicĭ a sosit Miercurĭ la Temişoara şi apoĭ imediat şi-a continuat drumul spre băile din Buziaş, în apropiere de graniţa sîrbească.

După 20 de minute aŭ sosit la Temişoara şi douĭ agenţĭ secreţĭ aĭ ministeruluĭ de externe din Viena, cu trenul de Vîrciorova, informîn-

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

2

V. KOROLEKO

DIN

JURNALUL UNUI CĂLĂTOR SIBERIAN

Feodor Silin

Şi împrăştiase prin temniţă zvonul că «Ciungul» va fi adus iar acolo. Auzeam şi ce se vorbea despre asta: uniĭ ziceaŭ că ar fi adevărat, alţiĭ iar tăgăduiaŭ. Eŭ nu-ĭ băgam în seamă, pentru că atuncĭ nu-mĭ păsa dacă-l aduc orĭ nu. Par'că puţinĭ sînt aduşĭ zilnic? Veniră şi arestanţiĭ din oraş, carĭ ziceaŭ: «Da, e adevărat. «Ciungu» e adus sub escortă puternică; cătră seară o să fie negreşit aicĭ». Toată ceata de arestanţĭ năvăli în curte plină de nerăbdare. Eşiĭ şi eŭ afară, ca să mă plimb niţel, nu doar că eram şi curios, dar de urît; de alt-fel, eşeam prin curte orĭ de cîte orĭ era cu putinţă. Aşa mă plimbam pe gîndurĭ şi uitasem cu totul de «Ciungul», cînd se deschise poarta şi văzuĭ cum aduceaŭ pe un bătrîn.

Un om bătrîn, slab, mărunţel, cu barba rară, lungă, căruntă; era el. Se împleticea; picioarele abia-l duceaŭ şi un braţ îĭ atîrna nemîşcat de umăr. Cu toate astea, îl însoţeaŭ cincĭ soldaţĭ ţinînd baionetele îndreptate spre dînsul. Cînd văzuĭ asta, mă trecu un fior rece. «Doamne Dumnezeule, gîndeam eŭ, ce fac şi oamenii! Se poate să ducă pe un om ca pe o fiară sălbatică? Şi de-ar fi măcar un uriaş, un om puternic, voinic — nu, ci un bătrîn gîrbov, căruia moartea îĭ şade în cîrcă!»

«Mă apucă o milă fără marginĭ! Şi cu cît mă uitam maĭ mult la dînsul, cu atît maĭ multă compătimire pentru el se deştepta în mine. Duseră pe bătrîn în cancelarie şi puseră să-l ferece de mînĭ şi de picioare. El luă singur fierul, făcu o cruce peste dînsul şi şi-l puse singur de picior. «Incheie!» zise el către fierar. Pe urmă luă tot aşa un inel de fier deschis şi puse mîna înăuntru întinzînd-o fieraruluĭ ca s'o ferece».

Birjarul tăcu şi lăsă capul pe piept, par'că trăia iar scena povestită. Apoĭ, scuturînd din cap, urmă:

— Atuncĭ m'a legat aşa de tare de dînsul cu vorbele sale, de inimă par'că m'a apucat. E de mirat, orĭ cum! Maĭ tîrziŭ l'am cunoscut bine — dracu în picioare, Doamne iartă-mă!, ispita cea rea! Şi cum maĭ putea să se prefacă sfînt! Şi chiar acuma, cînd mă gîndesc la rugăciunea luĭ, nu pot s'o cred; alt om era cînd se ruga! Nu numaĭ eŭ gîndeam aşa. Poţĭ să mă crezĭ orĭ nu, toată ceata de arestanţĭ amuţea, toţĭ se uitaŭ la dînsul şi tăceaŭ. Aceĭ, carĭ de obiceiŭ zîmbeaŭ, deveneaŭ serioşĭ, alţiĭ îşĭ făceaŭ chiar cruce. Aşa era cînd se ruga el.

«Pe mine m'a cîştigat îndată cu trupul şi cu sufletul. Căcĭ, aşa cum eram eŭ atuncĭ, căpătaĭ credinţa, că e un adevărat om drept, de aceia despre carĭ se zice că ar fi trăit odinioară.

«Cu nimenĭ nu mă ţineam atuncĭ, ocoleam cunoştinţele maĭ de aproape; de aceea nimenĭ nu se apropia de mine. Cîte o dată ascultam la vorba tovarăşilor meĭ de celulă, dar nu-ĭ dădeam băgare de seamă, par'că ar fi fost bîzîit de muşte... Ceea-ce gîndeam, păstram pentru mine: de era bine saŭ răŭ — nu întrebam pe nimenĭ. Aşa mă hotărîĭ să mă strecor în celula bătrînuluĭ. Intîmplarea îmĭ fu prielnică; băgaĭ cincĭ capeicĭ în mîna santineleĭ şi-mĭ dădu drumul înăuntru şi maĭ tîrziŭ făcu tot aşa, fără parale. Mă uitaĭ prin ferestrue: bătrînul umbla prin celulă încoace şi încolo, tîrînd după sine lanţurile zîngănitoare şi vorbind cu sine însu-şĭ. Cînd mă zări, se întoarse şi se apropiă de uşă:

«— Ce pofteştĭ? — Nimic, răspunseĭ eŭ, nu-mĭ trebue nimic; voiam numaĭ să vin la tine. Trebue să-ţĭ fie urît în singurătate.

«— Nu sînt singur aicĭ, zise el. D-zeŭ e cu mine; cu D-zeŭ nu mĭ-e urît, totuşĭ mă bucură venirea unuĭ om bun.

«Stăteam înaintea luĭ ca un tîmpit; chiar el se minună, mă privi şi dădu din cap. O dată-mĭ zise: — Ia dă-te maĭ la o parte de fereastră ca să te pot vedea bine. Eŭ mă dăduĭ înapoĭ, el mă privi lung, lung şi zise:

«— Ce fel de om eştĭ tu? Ia spune!

«— Ce să spun? — răspunseĭ eŭ — un om pierdut sînt, alt-ceva nu.

«— Pot să mă încred în tine? N'aĭ să mă daĭ de gol? N'aĭ să mă înşelĭ?

«— N'am înşelat încă pe nimenĭ, maĭ puţin am să te înşel pe tine. Ce-mĭ veĭ porunci, voiŭ face.

«El stătu puţin pe gîndurĭ şi pe urmă zise:

«— Trebue să trimet la noapte pe un om afară din închisoare. Nu vreĭ tu să te ducĭ?

«— Dar cum să ĭes de aicĭ? întrebaĭ eŭ.

— «Te învăţ eŭ cum, răspunse el. Şi într'adevăr că mă învăţă, aşa că eşiĭ noaptea din închisoare, parc'aşĭ fi eşit din bordeiul meŭ. Găsiĭ pe omul de care îmĭ vorbise el şi-ĭ spuseĭ lozinca, după cum mă învăţase. La ziuă mă întorseĭ.

«Drept vorbind, cînd mă apropiam în zorĭ de temniţă, îmĭ bătea inima grozav.

— «Ce, gîndeam eŭ în mine, mă sileşte să-mĭ pun capul în laţ? Să fug!

«Inchisoarea, trebue să ştiĭ, sta afară din oraş. O sosea largă trecea pe di'naintea eĭ. Pe lîngă drum strălucea roua în iarbă, cîmpia stătea mare şi, atinsă de o adiere slabă, se mişca întocmaĭ ca marea în valurĭ; departe, dincolo de rîŭ, foşnea pădurea şi cîntaŭ şi se bucuraŭ paserile — în libertate! Şi cînd te uitaĭ îndărăt, vedeaĭ cum stă clădirea neagră a temniţeĭ, tristă şi mohorîtă...

Noapte era, întunerec, zorile abea se iveaŭ... Dar cînd îmĭ zugrăviŭ în minte, cum cu venirea dimineţeĭ ziua îşĭ va începe jocul vesel şi va insufla viaţă fiecăreĭ fiinţe de sub bolta ceruluĭ, — mă apucă un dor nemărginit. Inima bătea fără popas — afară, afară, în libertate mă chema...

«Dar, îmĭ aduseĭ aminte de bătrîn.

«— Să-l înşel într'adevăr? Mă culcaiŭ în iarbă, lipindu-mă de pămînt şi zăcuĭ aşa cît-va timp; pe urmă mă sculaĭ şi mă îndreptaĭ spre închisoare. Inapoĭ nu mă uitam. Mă apropiaĭ, ridicaĭ ochiĭ şi mă uitaĭ la turnul acela în care eraŭ celulele celor închişĭ singurĭ, pe fereastră văzuĭ pe bătrîn şezînd şi urmărindu-mă cu ochiĭ.

«In timpul zileĭ mă strecuraĭ iar la dînsul şi-ĭ povestiŭ că făcusem totul după dorinţa luĭ.

(Va urma).

du-se de direcţia spre care a plecat prinţul Caragheorghevicĭ.

Ştirile din Basarabia, privitoare la creşterea holereĭ, sînt foarte îngrijitoare.

Holera a pătruns deja pînă în sudul Basarabieĭ.

Direcţia serviciuluĭ sanitar, va închide decĭ toate punctele vamale, afară de cele din Ungheni şi Reni, unde s'aŭ înfiinţat deja reviziile sanitare şi desinfectarea bagagiilor.

Conferinţele şcolare

Conferinţele pedagogice generale se vor ţine, în toată ţara, între 15—31 August de la orele 7—10 a. m. şi 3—6 p. m., la reşedinţele judeţelor.

In ce priveşte cestiunile de discutat la aceste conferinţe, ele vor fi relative la ameliorările metoadelor de învăţămînt.

In primele 8 zile, adică de la 15—22 August, se va proceda întocmaĭ după normele stabilite pentru conferinţele din anul trecut.

Se vor acorda 4 zile matematicilor şi 4 zile limbeĭ romîne. Ultima din aceste zile se va consacra ortografieĭ după regulile stabilite de Academie.

Cu începere de la 23 August membriĭ conferinţelor se vor ocupa de chestiunea metodelor. Pentru a nu se face numaĭ teorie, se vor ţine lecţiĭ model atît cu clase separate cît şi în vederea învăţătorilor cu clase unite. Pentru aceste lecţiĭ se vor lua elevĭ de la şcolile primare.

Limba romînă ş matematică fiind obiectele de căpetenie vor forma obiectul ocupaţiunilor în această sesiune a conferinţelor şi anume în privinţa metodică.

La 23 şi 24 August se va discuta metodica limbeĭ romîne în genere: stabilirea normelor generale de procedare pentru tratarea bucăţilor de citire, pentru gramatică, dictando, compunerĭ şi recitărĭ. In deosebi se va discuta modul cum aŭ să fie corectate lucrările în scris ale şcolarilor.

La 25 August dimineaţa: lecţiunĭ de limba romînă cu copiĭ, lecţiĭ deosebite; după amiazĭ critica lecţiunilor atît din punctul de vedere metodic cît şi din acela al fonduluĭ.

La 26 şi 27 August: metodica aritmeticeĭ şi geometrieĭ; stabilirea normelor generale de procedarc.

In deosebĭ ce va discuta asupra moduluĭ cum să fie conduşĭ şcolariĭ în rezolvirea problemelor.

La 28 August dimineaţa lecţiunĭ de aritmetică şi geometrie (3 lecţiĭ deosebite); după amiazĭ critica lecţiunilor atît din punctul de vedere metodic cît şi acela al fonduluĭ.

Vor fi fixate cu 24 ore înainte lecţiunile de tratat şi se vor distribui intre persoanele înscrise pentru ţinerea lor. Din totalul de lecţiunĭ, unele se vor face cn clase separate, altele cu clase unite.

In ultimele zile se vor face excursiunĭ cu membriĭ conferinţelor pe la muzee, monumente publice, fabricĭ, ateliere, etc, după programa anunţată anume în vederea împrejurărilor localităţiĭ şi în scop de a se convinge toţĭ de importanţa excursiunilor şcolare.

Un Domn W.W. din Focşanĭ, ne scrie că mulţĭ îl cred corespondentul nostru, fapt din pricina căruia suferă o sumă de neajunsurĭ din partea... de ocamdată fără nicĭ o indicaţie.

Declarăm că D. W. W. n'a avut *nicĭ odată* nicĭ cel maĭ mic raport cu redacţia noastră.

Ne miră totuşĭ grozav mania de spionagiŭ pe care o aŭ uniĭ domnĭ. Se vede că corespondenţele noastre lovesc just.

Rugăm pe D. diriginte al poşteĭ din Craiova să ia măsurĭ ca pachetele cu ziare să fie date maĭ curînd corespondenţilor, şi să nu maĭ fim şicanaţĭ cu supra-taxărĭ nedrepte.

IMPRUMUTUL RUSESC

St.-Petersburg, 12 August. — Sindicatul bancherilor din St.-Petersburg băncile şi casele financiare din Berlin aŭ luat pe seama lor 60 milioane 600 miĭ mărcĭ de obligaţiunĭ 4% ale societăţeĭ căiĭ ferate Riasan-Uralsk, care vor fi emise probabil luna viitoare.

INSĂNĂTOŞIREA LUI DUPUY

Paris, 12 August. — Convalescenţa D-luĭ Dupuy, face progrese repezĭ. Primul ministru a putut să facă azĭ, fără oboseală, o plimbare de o jumătate ceas.

REZBOIUL DIN COREEA

Yokohama, 12 August. — Japonia continuă să trimeaţă întărirĭ de armată în Coreea. Se aşteaptă în curînd la o luptă.

Londra, 12 August. — *Agenţia Reuter* află din Şanghai că guvernul a interzis străinilor de a se apropia fără autorizaţie de arsenal.

Un decret imperial ordonă armarea a 10 000 oamenĭ carĭ vor fi trimeşĭ la Tangchu, la Sanho şi la Tien-Tsin. Mulţĭ chinezĭ sosesc la Hong-Kong venind din Japonia. Vr'o 40 de japonezĭ aŭ plecat din Şanghai.

Londra, 12 August. — *Sir Grey* a declarat la Camera Comunelor că nu este nicĭ un motiv de a crede că escadra engleză din apele Coreeĭ este neîndestulătoare.

Londra, 12 August. — Se telegrafiază din Yokohama *Agenţieĭ Reuter* că intrările porturilor Jokohama şi Nangasaki sînt oprite de torpile. Corăbiile străine nu pot să intre de cît însoţite de un pilot din marina japoneză.

HOLERI ŞI MANEVRE

Colonia, 12 August.—*Koelnische Zeitung* află din St.-Petersburg că manevrele de la Smolensk aŭ fost amînate din cauza întindereĭ holereĭ.

STIRI TELEGRAFICE

Berlin, 12 August. — *Tageblatt* află St. Petersburg că manevrele de la Smolenok aŭ fost amînate după recomandaţiunea doctorilor ca Ţarul să evite asemenea osteneli.

Familia imperială va pleca la începutul săptămîneĭ viitoare la castelul Bielovez, ţinutul Grodno.

Acelaşĭ ziar află din Londra că a fost la Seul o luptă între soldaţiĭ japonezĭ şi coreenĭ, în care luptă ministrul Japonieĭ în Coreea ar fi fost ucise de compatrioţiĭ săĭ.

Colonia, 12 August. — *Koelnische Zeitung* află din St. Petersburg că e probabil că perechia imperială va însoţi pe princesa de Wales la Copenhaga unde va sta cît-va timp; fiind-că împăratuluĭ i-a făcut tot-d'a-una bine aerul de mare şi şederea în Danemarca.

St.-Petersburg, 12 August.—Se asigură că în urma unuĭ exces de lucru, împăratul are nevoie de odihnă: însă starea sa nu inspiră nicĭ o nelinişte.

HOLERA

Amsterdam, 12 August. — Azĭ a fost la Amsterdam 1 cas; — la Maestricht, 1 cas, 1 deces; — la Amstelveen, în apropiere de Amsterdam, 1 cas.

Bucătarul vaporuluĭ *Dordwecht* venit din Riga la Ymelden a murit cu simptome suspecte.

ŞTIRI MARUNTE

In *Monitorul* de azĭ se publică jurnalurile consiliuluĭ de miniştri, prin carĭ se dizolvă consiliile comunale ale oraşelor: *Bacăŭ, Cîmpu-lung, Birlad* şi *Ploeştĭ*.

Comisiunile interimare se compun:

La *Bacăŭ*: din D-niĭ C. Radu. V. Iamandi, I. Andriescu, Lascov Garabet şi Panait Zdrobiş.

La *Cîmpu-lung*: G. Andreescu, Istrate Rizeanu, Tache Nicolescu, Iacob Trandafirescu şi An. Hristescu.

La *Bîrlad*: Iordache Iamandi, Gr. Stamatescu, D. Botez, S. Savin şi Panait Vasiliu Neacşu.

La *Ploieştĭ*: C. Ienescu, Chr. Cantilie, Bucur Spirescu, Mat. Ştefănescu şi Ion Popovicĭ.

* * *

Aŭ maĭ fost dizolvate consiliele comunelor rurale: Olteniţa, Tunarĭ şi Chirnogĭ din Ilfov şi Bătăşanĭ din Vîlcea.

* * *

108 comune din Romanaţĭ aŭ fost autorizate să perceapă noĭ taxe conform legiĭ maximuluĭ.

TRIBUNALE

Tribunalul Ilfov, secţia III civ. cor. a judecat erĭ şi a condamnat pe G. Ion Mihaĭ, fost sergent de noapte, la treĭ anĭ închisoare. Acest individ în loc să păzească averea oamenilor, se introducea cu cheĭ false, noaptea, în prăvăliile din pasagiul Vilacros şi fura.

In acelaşĭ timp a maĭ judecat şi pe un Niculae Poenaru, fost vizitiŭ de tramvaiŭ, care călcase şi omorîse un copil. Poenaru a fost condamnat numaĭ la 10 zile închisoare.

Acest din urmă a fost apărat de amicul nostru, avocatul Filip I. Gestieone.

EDIŢIA A TREIA

ULTIME INFORMAŢIUNI

Din cauza sărbătoreĭ de Lunĭ, ziarul nostru nu va apare de cît Marţĭ la orele obicĭnuite.

Adevĕrul literar de azĭ 15 August 1894 conţine următoarele:

Poşta redacţieĭ de *Anton Bacalbaşa*,
Galeria Preseĭ *(R. Popea)* de *H.*
Marea *(poezie)* de *Tradem.*
Ce zice Lombroso? de *Cr.*
Copiiĭ de *Traian Demetrescu.*
Din vremile apuse de *I. Th.*
Nuvelă cazonă de *Zamf.*
O degenerare de *Wender.*
Arătarea Fecioareĭ de *Quidem*
Partea politică: Lupta electorală.

ILUSTRAŢIE:

PATARANIILE ŢIGANULUI

Falimentele urmează

Caşieria judeţuluĭ Brăila a sechestrat toată averea arendaşuluĭ V. Bănescu, pentru neplata cîştiuluĭ în sumă de 30,578 leĭ, 48 banĭ.

Casieria judeţuluĭ Dîmboviţa a sechestrat averile a zece arendaşĭ pentru suma de aproape 150,000 leĭ.

Arendaşiĭ carĭ datorează maĭ mult statuluĭ, sînt D-niĭ G. I. Mateiŭ cu 33,650, Const. Greculescu, 17,992 leĭ, Tudosie Georgescu 13,779 leĭ, 72 banĭ, I. Zoiade 9,652 leĭ, G. D. Serachitopol şi alţiĭ.

In cîte-va zile s'aŭ sechestrat deja averile arendaşilor din Ialomiţa, Brăila şi Dîmboviţa pentru o datorie de aproape un milion şi jumătate de leĭ către stat.

Urmează acum judeţele: Olt, Teleorman, Vlaşca, Argeş, Ilfov, Romanaţĭ, Buzăŭ şi R.-Sărat, unde statul este interesat pînă la vr'o zece milioane de leĭ.

In ADEVĂRUL LITERAR de mîine vom da lista persoanelor maĭ importante, carĭ vor figura pe listele de candidaţĭ ale partiduluĭ liberal şi conservator pentru alegerile comunale din Capitală.

Conferinţele şcolare pentru Ilfov se vor ţine în localul şcoaleĭ primare General Golescu, din strada Sfinţiĭ Apostolĭ.

Guvernorul Galiţieĭ, contele Badeni, a publicat o ordonanţă privitoare la aplicarea convenţieĭ comerciale şi la importul rîmătorilor şi oilor din Romînia în Austria.

In această ordonanţă relevăm următoarea dispoziţie oneroasă pentru comerţul nostru de oĭ şi de rîmătorĭ:

„Nu va fi permisă introducerea din Romînia în Austria a rîmătorilor şi oilor, *de cît numaĭ pe calea ferată, prin vama Iţcanĭ.*

„*Oile se vor putea introduce în fie-care zi, rîmătoriĭ numaĭ în zilele de Lunĭ şi Marţĭ.*"

Iacă rezultatele convenţieĭ comerciale!

Pe baza principiuluĭ obligativităţeĭ prevăzut în noua lege a învăţămîntuluĭ primar, ministerul instrucţieĭ a făcut un recensemînt al tutulor copiilor în vîrstă şi obligaţĭ de a se înscrie în şcolile primare.

Pînă acum nu s'a putut forma un tabloŭ general despre asta, s'a format însă tabloul copiilor din Capitală, carĭ vor frecuenta în cursul viitoruluĭ an şcolar şcolile primare. Numărul acelora se urcă la 5200.

Faţă cu acest mare număr de copiĭ, consiliul comunal al Capitaleĭ va fi sesizat de necesitatea de a se construi două nouĭ localurĭ de şcoală primară.

D. G. Jocu, medic veterinar al comuneĭ Iaşĭ, denunţă prin *Evenimentul* modul cu desăvîrşire neregulat în care se face construcţia nouluĭ abator, o clădire de aproape două milioane leĭ.

Serviciul tehnic al primărieĭ Iaşĭ, sub pretext de a face economiĭ, a ciuntit toate planurile aprobate de serviciul tehnic superior, aşa că noul abator va fi, cum zice D. Jocu, o caricatură ridicolă, murdară, infectă.

Avis celor în drept.

ULTIME TELEGRAME

Berna, 12 August.— Consiliul federal a expulzat maĭ mulţĭ anarhiştĭ francezĭ.

New-York, 12 August.— După ştirile din Nicaragua, trupele din această ţară aŭ arestat la Bluchfields pe consulul englez, D. Hatch, şi l'aŭ condus împreună cu alţĭ străinĭ la Greytown.

BIBLIOGRAFIE

A apărut No. din *Revista ştiinţifică ilustrată*, al căruĭ sumar este următorul:

Calul pur sînge arab (cu ilustraţiune). — Metrofotografia (cu 3 ilustraţiunĭ).—Tăerĭ rase la pădurile de munte.—Expoziţiunea din Lion (cu 3 ilustraţiunĭ).—Fotografia: Objectiv (continuare şi fine).—Problema No. 5: Resolvare.—Problema No. 6: Resolvare (cu 1 figură).—Notiţe din excursiunea geologico-minerologică, continuare (cu 2 figurĭ).—Edmond Neukomm: Precursoriĭ luĭ Cristof-Columb.—Banane (cu 1 ilustraţiune).—Problema No. 7.

Revista ştiinţifică ilustrată se vinde la toate librăriele din Capitală.

Costul abonamentuluĭ este de 12 leĭ pe an; 6,50 pe 6 lunĭ şi 3,50 pentru 3 lunĭ.

Cererile de abonament trebuesc adresate la administraţiune, strada Buzeştĭ, 87, Bucureştĭ.

* * *

Sub titlul *L'alliance des roumains et des hongrois en 1859, contre l'Autriche*, aŭ apărut o serie de documente inedite adunate de V. A. Urechiă, preşedintele ligeĭ culturale.

Tipografia «Nouă», Gr. Panailescu, Pasagiul Băncei Naţionale, 19 — Tipărit pe hîrtiedin fabrica LETEA.